

Sygn. akt II K 53/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Dariusz Wiśniewski

Protokolant Joanna Radziszewska

przy udziale **Prokuratora** Adama Naumczuka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 marca 2016 roku

sprawy:

P. S., syna J. i A. z domu D., urodzonego w dniu (...) w W.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 28 czerwca 2015 roku około godziny 21:20 w miejscowości T., gmina W., w ruchu lądowym, na drodze publicznej, ulicy (...), prowadził samochód osobowy marki B. o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, posiadając przy pierwszym badaniu 0,36 mg/dm⁽³⁾ alkoholu w wydychanym powietrzu i przy drugim badaniu 0,32 mg/dm⁽³⁾ alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w (...)

(...) z dnia 16 stycznia 2013 roku za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości i nie stosując się do decyzji uprawnionego organu, Starostwa Powiatowego w W., o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami,

to jest o czyn z art. 178a § 4 k.k. w zb. z art. 180a k.k.,

I. Oskarżonego uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu, z tym, że przyjmuje, iż nie stosował się do decyzji Starosty (...), oraz kwalifikuje go z art. 178a § 4 k.k. w zb. z art. 180a k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. – i za to na mocy art. 178a § 4 k.k. w zb. z art. 180a k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazuje go, a na mocy art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu **karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.**

II. Na mocy art. 42 § 2 i 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego **zakaz** prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych **na okres 5 (pięciu) lat.**

III. Na mocy art. 49 § 2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej **świadczenie pieniężne** w kwocie **10.000 (dziesięć tysięcy) złotych.**

IV. **Zasądza** od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę **120 (sto dwadzieścia) złotych** tytułem opłaty i kwotę **70 (siedemdziesiąt) złotych** tytułem pozostałych kosztów sądowych w sprawie.

Sędzia:

II K 53/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 czerwca 2015 roku, około godziny 21:20, na ulicy (...) w miejscowości T. w gminie W., mającej status drogi publicznej, funkcjonariusze Policji zatrzymali do kontroli samochód osobowy marki B. o numerze rejestracyjnym (...), którym kierował P. S.. Pojazdem podróżowało też troje pasażerów. Badania alkosensorem i alkometrem wykazały, że kierujący znajdował się w stanie nietrzeźwości, albowiem w kolejnych testach zawartość alkoholu w wydychanym przez niego powietrzu wynosiła 0,36 mg/dm⁽³⁾, 0,32 mg/dm⁽³⁾ oraz 0,33 mg/dm⁽³⁾. Ponadto, był on wcześniej kilkakrotnie karany – w szczególności, prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 16 stycznia 2013 roku, wydanym w sprawie o sygnaturze akt (...), został skazany na karę grzywny za dwa występki z art. 178a § 1 k.k., których dopuścił się w warunkach art. 91 § 1 k.k. Co więcej, decyzją Starosty (...) z dnia 16 stycznia 2013 roku cofnięto mu uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi, w związku z niedostarczeniem orzeczenia lekarskiego oraz psychologicznego o braku przeciwwskazań do kierowania pojazdem.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: zeznania M. F. (**k. 290**) oraz: notatkę służbową (**k. 1**), świadectwa wzorcowania (**k. 2, 4**), protokoły badania stanu trzeźwości (**k. 3, 5**), informacje i materiały z Wydziału Komunikacji Starostwa Powiatowego w W. (**k. 9, 47 – 48, 83 – 84, 90 – 91**), dane o karalności z odpisem wyroku (**k. 13, 104**) i kserokopie stron z notatnika służbowego funkcjonariusza Policji (**k. 24 – 27**).

P. S. stanął pod zarzutem popełnienia przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. w zb. z art. 180a k.k. Przyznał się do winy. Wyjaśnił, że w dniu 28 czerwca 2015 roku przebywał w barze w miejscowości T. w gminie W. i spożywał alkohol w postaci piwa. W godzinach wieczornych, mimo tego, że zdawał sobie sprawę z faktu, że znajduje się w stanie nietrzeźwości, usiadł za kierownicą swojego samochodu i pojechał nim do sklepu, w dalszej kolejności zamierzając udać się do kolegi ze wsi Ś.. Po drodze został zatrzymany przez patrol Policji. Poddano go badaniom, które wykazały, że jest pijany. Oskarżony potwierdził także, że w przeszłości ukarano go za podobne przestępstwo, a po wyroku cofnięto mu uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi, których dotąd nie odzyskał.

Sąd zważył, co następuje:

Wina oskarżonego jest bezsporna.

Z zeznań funkcjonariusza Policji M. F. jednoznacznie wynika, że w dniu 28 czerwca 2015 roku, około godziny 21:20, P. S. został zatrzymany do kontroli drogowej, kiedy prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny. Podróżowało z nim troje pasażerów. Został poddany badaniom, które wykazały, że znajduje się w stanie nietrzeźwości.

Powyższa relacja jest zbieżna z treścią zapisów dokonanych przez tego funkcjonariusza Policji w notatniku służbowym i znajduje pełne odzwierciedlenie w sporządzonej przez niego notatce służbowej, a zarazem pokrywa się z wyjaśnieniami oskarżonego, toteż Sąd uznał ją za wiarygodną.

Protokoły użycia alkosensora i alkometru nie pozostawiają również wątpliwości co do tego, że w czasie prowadzenia samochodu P. S. znajdował się w stanie nietrzeźwości, mając w kolejnych próbach 0,36 mg/dm³, 0,32 mg/dm³ oraz 0,33 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu.

Powyższe pomiary zostały dokonane za pomocą urządzeń sprawnych technicznie, spełniających wymagane normy oraz posiadających aktualne świadectwa wzorcowania, zgodnie z którymi niepewność uzyskiwanych wyników nie przekracza 0,02 mg/l. Co więcej, P. S. wyników tych nie kwestionował.

Poza sporem pozostaje także, iż P. S. był w przeszłości trzykrotnie karany. W szczególności, wyrokiem wydanym przez Sąd Rejonowy w (...) w dniu 16 stycznia 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt (...) został skazany za dwa czyny z art. 178a § 1 k.k., popełnione w warunkach art. 91 § 1 k.k. Wymierzono mu wówczas karę grzywny, a także nałożono na niego zakaz prowadzenia samochodów osobowych na okres 1 roku od daty zatrzymania prawa jazdy, które odebrano mu w dniu 2 września 2012 roku. Orzeczenie to uprawomocniło się z dniem 24 stycznia 2013 roku.

Z materiałów przekazanych przez Wydział Komunikacji Starostwa Powiatowego w W. wynika wreszcie, iż w związku z przytoczonym wyżej wyrokiem, decyzją Starosty (...) z dnia 3 czerwca 2013 roku, oskarżonemu cofnięto uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi na 12 miesięcy, czyli od dnia 2 września 2012 roku do dnia 2 września 2013 roku. Nadto, decyzją tego samego organu z dnia 16 stycznia 2013 roku, wyżej wymienionemu cofnięto – już bezterminowo – uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi ze względu na niedostarczenie przez niego w ustalonym terminie orzeczenia lekarskiego i orzeczenia psychologicznego o braku przeciwwskazań do kierowania pojazdem. Oskarżony nie ubiegał się dotąd o przywrócenie mu tych uprawnień, a co więcej, decyzją wydaną przez Starostę (...) w dniu 28 stycznia 2014 roku prawo jazdy P. S., przez cały czas znajdujące się w depozycie Starostwa Powiatowego w W., zostało zatrzymane wobec uznania go za dłużnika alimentacyjnego.

Reasumując, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wykazał, że w dniu 28 czerwca 2015 roku P. S. prowadził w ruchu lądowym, na drodze publicznej, pojazd mechaniczny, znajdując się w stanie nietrzeźwości, będąc wcześniej prawomocnie skazanym za czyny z art. 178a § 1 k.k., a zarazem nie stosując się do decyzji uprawnionego organu o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami, czym wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. w zb. z art. 180a k.k. (przy czym wobec oskarżonego należało zastosować przepisy ustawy karnej obowiązujące w czasie popełnionego przez niego występkę, jako względniejsze od obowiązujących obecnie, kwalifikację prawną przypisanego mu czynu uzupełniając o art. 4 § 1 k.k.).

Sąd wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, uznając, że będzie ona w pełni adekwatna do stopnia jego winy i całokształtu okoliczności przypisanego mu przestępstwa. Główną przesłanką obciążającą była tutaj uprzednia, kilkakrotna karalność P. S., w tym za przestępstwa podobne. Sąd miał na uwadze także i to, że oskarżony wsiadł za kierownicę samochodu bezpośrednio po zakończeniu spożywania alkoholu, świadomy, iż znajduje się on w jego organizmie. Bez ważnej życiowo potrzeby miał przebyć po drodze publicznej kilkukilometrowy odcinek, przewożąc aż troje pasażerów. Za okoliczności łagodzące Sąd uznał z kolei: młody wiek oskarżonego, przyznanie się przez niego do winy, złożenie wyjaśnień zgodnych z dokonаныmi ustaleniami faktycznymi i wyrażenie skruchy, a także gotowości do dobrowolnego poddania się odpowiedzialności karnej. Uwadze Sądu nie umknęło również, iż P. S. do momentu zatrzymania go do kontroli zdążył przejechać jedynie krótki odcinek zaplanowanej trasy, a stopień jego nietrzeźwości nie był znaczny.

W świetle przepisów obowiązujących w dniu 28 czerwca 2015 roku, fakt wcześniejszej karalności oskarżonego nie stał na przeszkodzie zastosowaniu wobec niego instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Jednak z uwagi na przypisanie oskarżonemu czynu z art. 178a § 4 k.k. i treść art. 69 § 4 k.k. byłoby to możliwe tylko w szczególnie uzasadnionym wypadku. W ocenie Sądu, żadna z okoliczności ujawnionych w tej sprawie nie daje tymczasem podstaw do przyjęcia, że w odniesieniu do P. S. taki „szczególnie uzasadniony wypadek” zachodzi. Był on już kilkakrotnie karany sądownie, za podobne występkę nałożono na niego karę finansową, dając mu możliwość resocjalizacji poza jednostką penitencjarną, lecz w ogóle nie zmieniło to jego lekceważącego podejścia do obowiązujących norm prawnych.

Co do zasady, wobec przypisania oskarżonemu występkę z art. 178a § 4 k.k., Sąd zobligowany był do nałożenia na niego dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Mając jednak na uwadze całokształt okoliczności popełnionego przez P. S. czynu, czyli też istnienie szeregu wyżej wymienionych, istotnych przesłanek łagodzących, uwzględniając jego młody wiek i znaczenie, jakie posiadanie prawa jazdy ma na rynku pracy, Sąd uznał, że zachodzi tu wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami, przemawiający za czasowym tylko wykluczeniem oskarżonego z grona kierowców wszelkich pojazdów mechanicznych, za adekwatny do stopnia jego winy i zagrożenia stwarzanego przezeń dla innych uczestników ruchu uznając w tym wypadku okres 5 lat.

W myśl art. 49 § 2 k.k., Sąd zobowiązany był także orzec od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne. Uwzględniając stopień winy P. S., całokształt okoliczności przypisanego mu czynu, oraz jego sytuację majątkową i możliwości zarobkowe (**por. k. 100 – 101**), Sąd poprzestał na minimalnym wymiarze tego środka, to jest kwocie 10.000 złotych.

Nadmienić wypada, że ustalony przez Sąd wymiar kary i środków karnych jest zgodny z tym, co postulował sam oskarżony na etapie postępowania przygotowawczego.

O kosztach rozstrzygnięto zgodnie z treścią art. 627 k.p.k., w tym o wysokości opłaty w myśl art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. z 1983 roku, Nr 49, poz. 223, z późn. zm.).

Sędzia: